

Formanden: Da Indenrigsministeren for Øjeblikket ikke kan være til Stede paa Grund af Møde i Folketinget, maa vi gaa over til Nr. 9 paa Dagsordenen, som er:

Første Behandling af Forslag til Lov om overordentligt Tilskud til Kontorudgifter ved Amtstuerne m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 331).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal ganske kortelig anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Det er i alt væsentligt ensartet med det Forslag, som fremsattes og vedtoges i Fjor om et lignende overordentligt Tilskud til Amtstuerne m. m. Kun er Beløbet her sat noget op; det er dog ikke noget meget stort Beløb, det drejer sig om, 26,000 Kr. Lovforslaget gaar ud paa at give det underordnede Personale paa Amtstuerne et Dyrtdistillæg, der kan stige indtil 20 pCt. af Lønningerne. Finansministeriet vil drage Omsorg for, at et saadant Tillæg gives.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Vi gaar derefter til den sidst paa Dagsordenen opførte Sag:

Første Behandling af Forslag til Lov om Merindkomstskat til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 317).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Ogsaa med Hensyn til dette Lovforslag, som kommer fra Folketinget, kan jeg fatte mig i stor Korthed. Det er i alt væsentligt baade med Hensyn til Helheden og de enkelte Bestemmelser overensstemmende med den nugældende Lov af 14. Maj 1917 om overordentlig Skat af Indkomst og Formue. Denne Lov falder i to Afsnit, et om Merindkomstskat og et om Tillægsskat, og det er Afsnittet om Merind-

komstskat, som i alt væsentligt er reproduceret her.

Lovforslaget er fremsat i Folketinget med kun 3 Ændringer fra den nugældende Lov. Den ene gik ud paa, at de Gennemsnitsaar, til hvis Indtægt den paa-gældendes Indkomst i Skatteaarene 1918—19 sættes i Forhold, blev rykket et Aar frem i Tiden. I den gældende Lov er det Kalenderaarene 1911, 1912 og 1913, som lægges til Grund, men i Lovforslaget foresloges det, at det nu skulde være Kalenderaarene 1912, 1913 og 1914. Folketinget ændrede dette derhen, at ogsaa 1911 skulde medtages. Det betyder utvivlsomt en Lempelse for Skatteyderne at have 4 Aar, altsaa 1911, 1912, 1913 og 1914, at vælge imellem, da de naturligvis vil udpege de to Aar, hvor deres Indkomster har været højest; saa er det jo en Fordel at have 4 Aar at vælge imellem i Stedet for 3. Oven i Købet er det saaledes, at 1914 efter al Sandsynlighed for mange har været et Aar med ret store Indkomster, og man har i Finansministeriet ment, at dette ogsaa har været Tilfældet med 1911. Jeg har modtaget denne Ændring og i og for sig kunnet føle stor Sympati for den, men jeg vilde dog have foretrukket, at man var blevet staaende ved Lovforslagets 3 Aar.

Den anden Ændring, som er vedtaget, gaar ud paa at sætte Skatteprocenten op fra 30 pCt. i den nugældende Lov til 35 pCt. Dette er utvivlsomt en overordentlig høj Skatteprocent, og der kan altsaa komme Tilfælde, hvor Staten tager en endog meget betydelig Del af den paagældende Indtægt. Bestemmelsen indskrænkes dog herved, at den kun gælder de allerhøjeste Indtægter, for Personer saaledes kun, naar Indtægten er over 1,000,000 Kr., og for Selskaber kun, naar Indkomsten har været over 200 pCt. af Aktiekapitalen. Man kan vist med nogenlunde Rimelighed gaa ud fra, at disse Tilfælde vil være meget faa. Denne Bestemmelse blev enstemmigt tiltraadt af Partierne i det høje Folketing. Et Mindretal i Folketinget stillede forskellige Ændringsforslag, der ganske sikkert ikke blev tiltraadt af Flertallet i Folketinget, men den her nævnte Bestemmelse gjorde Repræsentanten for det konservative Folkeparti ingen Indvendinger imod.

Endelig er der foretaget en ganske ringe Ændring i Lovforslagets § 13, som handler om, hvorledes man skal forholde sig med Skatten ved Opløsning af Selskaber. Man har her tilføjjet, at disse Be-